

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det sidste kan jeg jo kun være glad for.

Det må være svært at være minister, sådan som jeg hører det i hvert fald, for det virker næsten, som om der argumenteres for flere synspunkter på en gang.

I den oprindelige ministertale fik vi at vide, at børn har brug for en god og tryk opvækst. Det var argumentet for, at vi ikke skulle gøre det. Få linjer længere nede i talen stod der åbenbart, at homoseksuelle forældre i et registreret partnerskab godt kunne give børn en god og tryk opvækst.

Kl. 15.00

Men når det er sagt, så lad os forholde os til de konkrete problemstillinger, som ministeren tager op, bl.a. problemet i forhold til, at der ikke er lande, der vil afgive donorbørn så at sige, adoptivbørn. Hvis man nogen sinde skal ændre på den situation, er det så landene i den vestlige verden, der skal gå foran, eller er det de lande – som oftest i den tredje verden – hvor adoptionsbørnene kommer fra?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen regeringen har ikke nogen målsætning om at ændre situationen i forbindelse med det her spørgsmål.

Min opfattelse er, at det er bedst, at børn vokser op i en sammenhæng, hvor der både er en mor og en far til stede i forbindelse med opvæksten. Det giver efter min mening de bedste vilkår for børn, og derfor har jeg ikke nogen målsætning om at ændre på den tilstand.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes bare, at jeg i al venskabelighed vil give ministeren det råd så at fremføre nogle argumenter, som hænger sammen med det, som er regeringens synspunkt. For ministeren fremførte jo selv som et argument for at være imod, at der ikke fandtes lande, der ville afgive børn. Men det er så åbenbart ikke et argument i den her sag. Sådan må jeg åbenbart kunne konkludere.

Ministeren sagde så før i sit svar til fru Majbrit Berlau, at det er bedst, at børn vokser op hos deres mor og far, og det ville det sådan set også have været for dem, hvis mor og far blev skilt.

Det synes jeg er lidt af en påstand, må jeg indrømme. Mener ministeren virkelig det? Eller var

det måske bare en fortalelse i ophidselsen over fru Majbrit Berlaus retorik? For det er vel bedst for børn af forældre, der ikke kan finde ud af at leve sammen, ikke at bo sammen med både mor og far.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, jeg blev først ophidset over fru Majbrit Berlaus retorik, efter at vi havde diskuteret det spørgsmål, der nu bliver refereret til. Så det har ikke været i ophidselse over det, at jeg svarede, som jeg gjorde.

Men det er faktisk sådan, at jeg mener, at børn har bedst af at vokse op sammen med både deres mor og deres far. Hvis forældrene så bliver skilt, jamen så er det jo sådan – og det tror jeg da helst børnene ville have været foruden. Men jeg er da enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at i de fleste af de situationer er forholdet sikkert sådan, at det i det lange løb nok er bedst, at man gennemfører en skilsmisse. Men det skal jeg så i øvrigt ikke blande mig i. Det korte af det lange er, at selv i de situationer har børnene jo heldigvis i langt de fleste tilfælde både en mor og en far at forholde sig til, fordi der er samværsregler og forældremyndighedsregler, der tilsiger det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Herefter er der ikke flere korte bemærkninger til ministeren. Tak til ministeren. Vi starter så med ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Jeg er glad for at være til stede i Folketingssalen i dag, for da vi sidst drøftede denne sag, var der desværre ikke mulighed for, at jeg kunne være til stede, og derfor blev min ordførertale læst op af stakkels fru Inger Støjberg fra Venstre, som jeg godt her fra talerstolen vil give en undskyldning for, at jeg bragte hende i en så rædselsfuld situation som den at blive overfaldet af politiske kolleger her i Folketingssalen, således at folk kom strømmende til fra hele Christiansborg for at følge debatten. Lad os nu se, om det samme sker i dag.

Men al den stund intet er forandret og der ikke er noget nyt at bidrage med i denne sag, har jeg sådan set tænkt mig at fremføre nøjagtig det samme, som jeg sagde sidst, og så må vi jo tage debatten – det var så ikke mig, der sagde det, men fru Inger Støjberg.